

er fleksibel nok, men ministeren vil dog gerne tale lidt med arbejdsmarkedets parter.

Jeg må sige, at familieministeren snart må til at finde ud af, om familieministeren vil love omsorgsdage den ene dag og den næste dag stå på Folketingets talerstol og trække i land, og mit spørgsmål til ministeren er: Hvis DA holder fast på det, de sagde til Ritzau den 25. november, nemlig at man ikke skal ændre ordningen, vil ministeren så bare læne sig tilbage og sige, at det er der ikke noget at gøre ved, eller vil ministeren støtte vores forslag?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes, fru Lotte Bundsgaard har et stort problem med at skelne imellem det at have sympati for noget og synes, at et forslag kan være en god idé, og det at få lavet en helt konkret aftale om det. Der er altså den proces, man skal igennem, selv om det selvfølgelig kræver noget tålmodighed, og det kan være svært at tøjle sin utålmodighed, når man selv synes, man har en rigtig god idé og derfor foreslår noget, man mener der er behov for.

Jeg er ganske enig i, at omsorgsdage er noget, som vi alle sammen herinde synes er en god idé, og noget, der er behov for. Det kan være svært at få sit arbejdsliv til at hænge sammen med sit familieliv, hvis man pludselig har syge børn, der får læsset til at vælte, og derfor siger jeg – og det håber jeg fru Lotte Bundsgaard, der jo kommer fra et parti, der traditionelt synes, det er en rigtig, rigtig god idé at inddrage arbejdsmarkedets parter i de spørgsmål, kan acceptere – at nu må vi kalde DA og LO ind til en drøftelse for at finde ud af, om vi i fællesskab kan finde en løsning, alle kan leve med.

Det er dér, vi står nu, og jeg synes faktisk, det er et godt og nødvendigt initiativ, der nu er blevet taget. Vi kan ikke bare anvende Socialdemokraternes forslag, som det ligger her, vi bliver nødt til at få spørgsmålet drøftet.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Ja, så har vi endnu en gang fået bekræftet – og nu med ministerens egne ord – at regeringens familierpolitik og børnepolitik bygger på, at man kan have sympati for rigtig mange ting.

Vi har lige hørt ministeren sige, at hun har stor sympati for de forældre, der har børn, som er syge mere end én dag, og at de har et pro-

blem. Men at gøre noget ved det mener ministeren ikke er hverken hendes eller regeringens ansvar. Det har vi fået bekræftet her, og det bekræfter jo også meget godt det, hr. Villy Søvnal var inde på tidligere, nemlig at når det virkelig handler om at forbedre forholdene for de børnefamilier, der f.eks. oplever, at deres børn har influenza mere end én dag, har regeringen kun sympati for dem og vil ikke gøre noget som helst.

Men ministeren svarede faktisk ikke på mit spørgsmål. Hvis direktøren for DA holder fast i sit udsagn – jeg kan godt citere, hvad han sagde:

»Skal der være nogen troværdighed og sammenhæng i det, man foretager sig mellem det politiske system og arbejdsmarkedet, så må politikerne holde sig væk fra de ordninger, som vi nu har etableret, de næste 3 år.«

Hvis direktøren fastholder det, har vi så ikke bare en familieminister, der har sympati, men ikke vil gøre noget som helst for at forbedre børnefamiliernes forhold og for at sikre, at vi kan være hos vores børn, når børnene har behov for det?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes altså, det er helt fantastisk, at et folketingsmedlem, der efterhånden har siddet her i Folketinget i mange år, ikke har forståelse for, at dels er der en demokratisk proces, man skal igennem, dels er der nogle spørgsmål om økonomi i de tilfælde, hvor det er noget, der koster penge, så man er nødt til at finde en løsning.

I dette tilfælde går man ind på et område, hvor parterne traditionelt aftaler sig frem til løsningerne. Det tror jeg fru Lotte Bundsgaard er ganske godt klar over, og derfor synes jeg, hendes retorik er meget hul og også ubrugelig i diskussionen. Fru Lotte Bundsgaard ville jo ikke som medlem af en regering køre hen over DA og LO i et område, som normalt er aftalebestemt. Det ville ikke være god stil, og derfor synes jeg selvfølgelig, vi skylder arbejdsmarkedets parter, at vi tager en drøftelse med dem.

Så kan jeg sige helt klart til fru Lotte Bundsgaard, at jeg maler mig ikke op i noget hjørne her i dag. Vi skal have fuldstændig fordomsfri diskussioner, og jeg regner med, at LO og DA kommer med nogle spændende udspil, vi kan diskutere. Jeg har også tænkt mig at komme med et par modeller, og så tager vi udgangspunkt derfra.